

TIRITAMM

ARMAS TOOMKOOLI PERE!

Uskumatult kiirelt on aeg lennanud ja ongi meie oodatud suvevaheaeg käes! Sellesse kooliaastasse on mahtunud palju: toredaid tunde ja õuesõppepäevi, südamlikke kontserte ja meeleolukaid spordipäevi. Kooliaastasse on jäänud kindlasti ka ebaõnnestumisi, aga need tuleks kiiresti unustada ja ikka naerunäoga suvele vastu minna.

Iga klassi võiks mõne lausega ka iseloomustada. Kolmandatel klassidel oli sel aastal kaks suuremat väljakutset. Ujumiskursus, mis on kõigile kolmandikele kohustuslik, lõi küll tunniplaani pea

peale, aga meeldis kõigile. Nii mõnigi poiss ja tüdruk tunnistas, et enne kursust nad nii kindlana end vees ei tundnud kui nüüd. Lisaks tuli kolmandatel klassidel rinda pista eesti keele ning matemaatika tasemetöoga. Meie kooli õpilased olid ka riiklikus valimis, mis tähendas, et poolte õpilaste tööd tuli riiklikku kontrolli saata. Õpilased oli väga-väga nutikad ja kesken-dusid suurepäraselt. Nii võime rõõmuga tõdeda, et tehtud töö kandis head vilja.

Võib öelda, et esimene kooliaasta oli justkui avastuste aasta. Avastati, mis tunne on olla koolilaps ja iga päev arvestada oma klassikaaslastega, kuidas toime tulla mitmesuguste olukordadega.

Teiste klasside tegemised olid väga mitmekesised, neid jäävad ilmestama muuseumite või saatkondade külastused, mitmed „lavastatud“ näidendid ja „päris“ diskoriga klassiõhtu.

Ka esimeste klasside kooliaastasse mahtus palju põnevat.

Avastati, kuidas harjuda koolielu ja õppimisega nii, et ema ei pakigi kokku koolikotti ja ei kontrolli, kas kodutööd tehtud. Lisaks sellele võeti osa Räpina Aianduskooli korraldatud tomatiprojektist. Nii alustatigi 1T ja 1P klassiga sõbrapäeval tomatite kasvatamist.

Alguses olid need neli taime tillukesed, mõne sentimeetri pikkused. Igal nädalal mõõtsid lapsed taimede pikkust ja laiust, jälgiti, millal tulid õied ja marjad. Ja loomulikult oli kõige põnevam see, kui sai omakasvatatud tomati pöske pista. Mõni oli küll hirmus hapu, aga ikkagi enda kasvatatud!

Kui aga piiluda pisut ette, siis juba järgmisel kooliaastal on meie majas sada ja rohkem õpilast.

Suur rõõm on sellest, et ka uusi õpetajaid on meie kooliperre tulemas.

Õpetaja Katit meie maja inimesed juba teavad, sest terve selle õppeaasta on ta korraldanud parandusõpet või olnud õpetajatele asendajaks. Uuest õppeaastast hakkab **Kati Savitski** õpetama 3P klassi õpilasi. Õpetaja Kati on enda kohta kirjutanud nii: „Minu hobi on kromaatilise kandle mängimine. Osalen ansambliga ka laulupeo pillipeol ja kandle öökontserdil. Veel meeldib joonistada, lugeda ja rull-uiskude või rattaga sõita. Koolitundidest

on kõige põnevamad loodusõpetus ja kunst, sest seal saab katsetada ja vaadelda ja uurida.

Pean tähtsaks ük-

steisega arvestamist ja positiivsust - need kaks omadust aitavad kõige ja kõigiga hakkama saada.“

Õpetaja Kati on 2012. aastal lõpetanud Tallinna Ülikooli, kus ta omandas haridus-

TOIMETUSE VEERG

Saagem tuttavaks - Sa hoiad käes esimest Tiritamme, toomkooli ajalehte. Miks just Tiritamm? Sest tõenäoliselt on meis kõigis peidus oma tiritamm, mis ajendab ühtviisi nii toomkooli lapsi kui ka vana- maid nende tegevustes: oma- jagu vallatust ja mängulusti, kuid ka julgust, sihi-kindlust, ehk enese- ületamistki.

Hoopis teise, ehk sügavamagi varjundi andis Tiritamme nimele toomkooli lapsevanem Silja Martin (2T klass): „Tammel on oma- pärased kasvukombed. Tõrust idanenud tammehakatis kasvatab algul tiritamme, mis kasvab alla- poole maapinda. St algul loob tamm endale korraliku juurestiku ja alles seejärel hakkab pürgima kõrgustesse. Kui proovida maa seest välja kaevata kämblapikkust puukest, selgub, et selle maa- sisene osa ulatub kolme kämbla sügavusse. Suure tamme juur võib ulatuda isegi sügavamale kui 10 meetrit. See tagab tammele teiste puudega võrreldes kaks eelist: esiteks ei suuda torm tamme maast lahti kangutada, teiseks on ta võimeline vett hankima ka põuasel maal kas- vades. Nii et tiritamm on tamme vundament, millele kõik muu tugineb.“

Soovime, et toomkoolistki võiks kujuneda meie poiste ja tüdru-

teaduse magistri kraadi klassiõpetaja erialal, kõrvaverialaks parandusõppe õpetaja. Varem on ta töötanud Kalamaja Põhikoolis.

1T klassi õpetajaks saab **Lea Krall**. Iseenda kohta kirjutab ta: „Olen rahumeelne inimene, kellele meeldib elu vaadata läbi huumoriprisma. Pean elus tähtsaks armastust, ausust, südameheadust. Usun, et nende kolme abil on võimalik mägesid paigast liigutada. Armastan oma lähedasi, sõpru, head muusikat, teatrit, lauamänge ja pikki jalutuskäike looduses.“ Õpetaja Lea on lõpetanud Tallinna Pedagoogikaühikooli, kus omandas klassiõpetaja eriala. Ta on töötanud EELK Tallinna Toompea Kaarli Koguduses eelkooliõpetajana ja Tallinna Üldgümnaasiumis ning Rocca al Mare Koolis klassiõpetajana.

1P klassi õpetajaks saab **Lauri Koogas**. Õpetaja Lauri kirjutab: „Minu hobid on jalgpall, maadlus, mootorrattaga sõitmine, trummimäng. Elus pean tähtsaks oma usku ja sellest tulenevaid väärtushinnanguid. Tahan oma eluga olla õnnistuseks teistele. Mulle on tähtis ka aeg, mida veedan oma perega.“ Õpetaja Lauri on lõpetanud Tallinna Ülikooli Haapsalu Kolledži, omandanud haridusteaduse magistri (klassiõpetaja) ja põhikooli inglise keele õpetaja eriala. Kui kõik plaanipäraselt läheb, hakkab õpetaja Lauri järgmisest õppeaastast osalise koormusega inglise keelt õpetama.

Aga enne kui uuele kooliaastale saame vastu minna, tuleb korralikult puhata. Koolilastele olen ikka andnud n-ö koduse töö (mille peale nii mõnigi on ehmatanud): **magage hommikuti kaua, olge palju õues, mängige sõpradega, lugege head raamatut ja naerge palju!** Soovin teile ilusat sooja vaheaega! Kallitele õpetajatele soovin peaaegu sama, võib-olla vaid ühte lisaks: analüüsige, millega te kooliaasta jooksul tööd tehes rahule jäite ja mida tahaksite enda töö kvaliteedi tõstmiseks veelgi paremini teha. Aitäh, et olemas olete!

Toredatele peredele soovin samamoodi rõõmu südamesse ning et teil suvel pisut rohkem oleks võimalik oma vahvate lastega koos olla!

Direktor Egle Viilma

kute jaoks paik, mis valmistab neid eluks ette, andes lastele väärtused, hoiakud, teadmised ning oskused, mis kannaks ja kaitseks neid oma eluvalikutes ja -otsustes. Samas, et lastest ei kaoks ülemeelik naerupisik, uudishimu, loomise hoog, avastamise ja tehatahtmise julgus. Et toomkooli lastel oleks E. Niidu sõnade kohaselt „kätt ja silma, teha kord ka uut maailma“.

Ja viimaks, antud leht ei oleks jõudnud Sinuni mitmete inimeste toetuse, ohutuse ja kaasaelamiseta. Kui Sinulgi on mõtteid, kuidas lehte edasi arendada ja kujundada, on ettepanekud väga teretulnud. Niisiis - LOE, ARVA ja LÕÖ KAASA!

Rõõmsaid suviseid tiritamme toomkooli lastele ja nende vanematele!

Lehe kokkuseadjad ja toomkooli laste vanemad
Liina Kurvits, Iris Metsmägi ja
Rene Altrov
toimetus@toomkool.ee

MEIE UUED ÕPETAJAD - LAURI, KATI JA LEA

PALJU ÕNNE SÜNNIPÄEVALASTELE!

JUULI

- 3. Elizaveta (3T)
- 3. Mirjam Saskia (2T)
- 8. Lauren Lee (2T)
- 11. õp Tiiu (3T)
- 25. Bruno Oskar (2P)
- 25. Manuelia Serenity (2T)
- 30. Loore (2T)

AUGUST

- 2. Oskar (3P)
- 9. Karel Mati (3P)
- 8. õp Kaie (4P)
- 10. õp Kristin (ing. k.)
- 13. kaplan Urmas
- 21. õp Lea (1T)
- 26. Martin (2P)

PARANDUSÕPE

Parandusõppe tund on nii õpetaja kui ka õpilaste jaoks üks suur küsimuste küsimine. „Mis sa arvad, mis on selles jutus tähtis? Miks siia kaks a-d kirjutama peab? Kuidas sa selle vastuse leiad?“ jne.

Nüüd tekkis hea võimalus vastata küsimustele, mida parandusõppe kohta tihti küsitakse.

MIDA PARANDUSÕPPES KÜLL PARANDATAKSE?

Esimese klassi tüdrukud vastaksid sellele tõenäoliselt: „Parandame õpetaja tehtud vigu!“ Nimelt igal teispäeval saavad nad kätte vigadest kubiseva töölehe. Sellisele tööle ise hinde panemine on ju kõige põnevam! Tegelikult muud parandamist ei olegi ja seda tundi võib kutsuda ka nimega „õpiabi“. Õppimist abistavad nii luuletuste lugemine kui ka sõnamängud, sõnade häälimise saateks kätega vehkimine ja erinevad lauamängud.

MIDA PARANDUSÕPPE TUNNIS TEHAKSE?

Üks keskmine parandusõppe ehk õpiabi tund algab sellega, et räägime, mida selles tunnis üldse ette võtame. Nii on teada, mida oodata ja mis peab tehtud saama. Seejärel on kord luuletuse, jutu või mängu käes. Pärast seda tuleb täita töölehti ja veel

mängida, kas siis bingot või hoopis konnamängu. Vahel ongi mängu sees kõik teised selle tunni ülesanded. Näiteks 3. klassi tüdrukutele on matemaatikaülesanded pandud lauamängu sisse. Tunni lõpus vaatame tunnis saavutatut üle: kas kõik ülesanded said tehtud, mis selgeks sai, mis oli kerge, mis raske.

MIKS PARANDUSÕPPES KÄIMA PEAB?

Parandusõppe ehk õpiabi tund on lihtsalt üks tund neile, kellel on mingis ainetunnis raske või hoopis liiga lihtne. Kuna selles tunnis käib korraga vähe lapsi, saame koos üle vaadata täpselt need kohad, mis on keerulised ja ainult neid asju harjutada. Koos püüame leida töövõtte, mis aitaks ka klassis ülesandega kergemini toime tulla. Kui tavalises tunnis on liiga lihtne ja väga palju aega jääb sekkendamiseks, siis on olemas väga palju põnevaid lisaülesandeid ja klassis on tund rahulikum. Igas tunnis on ka ülesandeid ja harjutusi, mis treenivad mälu, taju, mõtlemist ja tähelepanu.

KAS PARANDUSÕPPE TUNNIST ON KASU?

Igast tunnist on kasu, kui sellest korralikult osa võtta. **Tulemusi on näha just nende õpilaste puhul, kes on iga nädal korralikult tunnis käinud – harjutamine teeb meistriks!**

Kati Savitski

HR HALJASORU
AJALOOVEERG

Toomkool Rootsi ajal

1. Liivi sõja ajal (1558–1583) kasutati toomkooli vana koolimaja Rootsi garnisoni sõdurite majutamiseks, koolmeister elas ning ilmselt ka töötas vikaarimajas.
2. Liivi sõja ajal, tõenäoliselt 1561.

aastal, kui Tallinn alistus Rootsi võimule,

muutus Tallinna toomkool luterlikuks. Järgmisest aastast on teada juba esimene luterlasest koolmeister.

3. Rootsi ajal õppisid toomkoolis Toompeal elavate saksa ja rootsi, tõenäoliselt ka eesti käsitöölise ja teiste alamatest kihtidest „mittesakslaste“ lapsed.

4. Rootsi-Poola sõja (1600–1629) algusaial pole õppetööst toomkoolis mingeid teateid ning võib arvata, et kool oli sel ajal hoopis oli suletud.

5. 1613. aastal andis Rootsi kuningas Gustav II Adolf Martin Winterile toomkooli õpetaja koha saamise kohta tunnistuse.

6. 1627. aastal visiteeris Johannes Rudbeck Tallinna toomkooli (*Schola Cathedralis Revaliensis*) ning korraldas seal ka eksami. Piiskop Johannes Rudbeck on tuntud selle poolest, et ta rajas Västerås esimese Rootsi gümnaasiumi.

7. 1627. aastal täitis kartseri ehk karistusruumi aset tühi ruum (*cellula*) kiriku hoovis.

8. Kantor on kirikukooli muusikaõpetaja.

9. Toomkooli õpilased tegid maakihelkondades kooli heaks ülemaalist korjandust (*landcollekten*).

10. 1627. aastal käskis piiskop Johannes Rudbeck anda õpilastele iga päev või vähemalt ülepäeviti kirjanditeema.

11. Kõrgema klassi seitsmest õpilasest ilmus 1627. aastal eksamile ainult kolm. Eksamit korraldas piiskop Johannes Rudbeck.

Järgneb järgmisel leheküljel

KULTUURTAIMEDE KASVULAVA

Kooliskäimine pole naljaasi – sellesse karmi töösse on kaasatud kogu perekond. Küllap tunneb iga vanem aeg-ajalt et, ta peab koos lapsega ka ise koolis käima. Mõnikord on ranits liiga raske – isegi lapsevanema jaoks. Lapsega kahe või kolme peale (kui ema ja isa kah kampa löövad!) saab ehk kantud. Siiski jääb mõnikord maha vihk, mõnikord trennikott... Mõned asjad on õppimata – kas lihtsalt ununes või ei viitsinudki teha ja abi kah ei küsinud...

Kuigi meil Jettega ei ole kummalgi kooliskäimine liiga suure ludinaga läinud, on tugev kool inimese arengu, tema vaimsete võimete avanemise nurgakivi. Koht, kus isiksus saab esimese tõsise lihvi, kus kujunevad välja esimesed eluaegsed sõbrad. Kas kool peabki kerge olema? Töö ju ka ei ole! Elu ei olegi kerge. Et hakkama saada, tuleb pingutada. Sageli, kõvasti ja palju.

Kahjuks oli neid segavaid tegureid, mis koolitööst huvitavamad tundusid, mul omal ajal muljetavaldav hulk ja nüüd näen sama häda all kannatavat ka Jettet.

Ükspäev ta ütles: „Issi, hakka haridusministriks!” Ma küsisin: „Miks?” „Siis sa saaksid kõik kodutööd ära keelata!”

Samas tean: kõik, mis koolis õppimata jäi, tuli hiljem topelt järgi õppida. Seda olen talle ka rääkinud. Et kõige tähtsam asi elus on õppida õppima ja siis alles õppida, mida on vaja õppida. Selleks üksnes välisest sunnist ei aita, on vaja sisemist motivatsiooni ja tahet. Näha, mis sellest kasu on. Silmad ei pruugi avaneda kohe. Võivad avaneda hiljem. Kõigil paraku ei avanegi.

Toomkoolis on hea kooli vaim. Lapsed armastavad oma kooli, isegi kui on raske. Paljud vanemad panustavad energiat, mis paneb rattad käima ja lükab vankrid veerema. Ind, et kool leiaks oma erilise koha Eesti hariduses, on kaasakiskuv ja armas. Egle ja Urmas Viilma on suutnud tuua kooli perekondliku meeleolu. Tugi, mida kool annab, aitab kändudest üle nii lapsi kui vanemaid.

12. Nooremas klassis õpiti 1627. aastal lugema olenevalt õpilase rahvusest saksa või rootsi keeles.

13. 1627. aasta kooliseadustikus nähti ette trahvida neid õpilasi, kes kõrgemas klassis kõnelevad ladina keele asemel emakeeles.

14. 1624–1625 oli Tallinna toomkooli rektor Paul Lempe-lius. 1926. aastal kirjutas kirjanik Aino Kallas Paul Lempe-liusest ja tema naisest Catharinast raamatu „Reigi õpetaja”. Režissöör Jüri Müür tegi 1977. aastal sama raamatu põhjal filmi.

15. Toomkooli õpilased õppisid ladina keelt Cicero kirjade ning Cato moraaliveeruste järgi.

Järgneb...

Eriline on ka see, et kooli alustamise õhin kestab ning õpetajad tahavad, vanemad tahavad ja lapsed tahavad ka – midagi saavutada, korda saata, ära teha. Ühiskonna mõttelaiskuse taustal on toomkool mõttega ja missiooniga kool. Palju aitab ajalugu, millele viidata ja toetuda ning millest saada kinnitust, et ajame õiget asja.

Kristliku ilmavaatega inimesena ei saa mööda minna vaimutoidust, mida koolis jagatakse. Suur osa ühiskonnast, nii lastest kui ka lastevanematest on vaimunäljas. Kirikukoolil on suur eelis tavakooli ees: ta esindab ilma-vaadet, ta aitab hoida väikese inimese arengut teel, kindlal teel. Ma ei usu, et lapsed peaksid kasvama, nagu ise „tahavad”, nagu umbrohi. Kindlasti mitte. Toomkooli laps võiks olla ikka kultuurtaim. Nagu iga Eesti laps. Hea on kasvada, kui tead, milleline on see huumus, millest toitu saad. Et see on toitainerikas. Toomkool on rajatud just sellisele huumusele. Terve

vaimu pärast tasub samapalju muretseda kui terve ihu pärast – Toomkool on saanud sellega hakkama.

Janek Mäggi, Jette Marie isa (T3 klass)

Janek ja Kätlin koos Jette Marie, Morteni ja Joonataniga

25. MAI OLI TÄHTIS PÄEV EESTI RIIGILE – KÕIK SAIME SÕNA SEKKA ÕELDA, KES ESINDAVAD MEID EUROOPA PARLAMENDIS JÄRGMISTEL AASTATEL. VALIMISOSALUSE PROTSENT JÄI KÜLL MADALAMAKS, KUI OODATI.

SEEVASTU **TOOMKOOI PEREPÄEVA** OSALUSPROTSENT TEGI VALIMISTE OMALE PIKA PUUGA ÄRA! ERITI TUBLISTI OLII ESINDATUD ESIMENE TÜDRUKUTEKLASS. SELLE EEST SAID NAD JÄRGMISEL PÄEVAL KA KRINGLIT NAUTIDA.

KÕIK KOHALKÄINUD, NII LAPSED KUI VANEMAD, OLID ÜRITUSEGA RAHUL. JALUTUSKÄIGU TIIR VANALINNA ERI PUNKTIDES NING ILMAÜLLATUSED RAHE JA PADUVIHMANA LISASID ÜRITUSELE VAID VÜRTSI.

NENDEGA, KES SEEKORD TULLA EI SAANUD, LOODAME KOHTUDA JÄRGMISTEL ÜRITUSTEL.

ÜHE ÜLESANDENA TULI KIEK IN DE KÖKI JUURES LAVASTADA SÕBRAFOTO. SIIN PILDIREPORTAAŽ LÕBUSAST HETKEST.

PEREPÄEV 2014

KUI MA OLEKSIN ÜSIKUL SAAREL

Carl-Robert Riives, 3P klass

Elas kord üks poiss, kelle nimi oli Carl-Robert. Ta tahtis minna reisile koos oma sõpradega. Laeva kaptenid olid Lennart, Carl-Robert ja Aurelius. Carl-Robert läks Lennarti juurde ja ütles, et hakkame laevale minema ning palus seda edasi öelda ka Aureliusele. Pardale tulid Mikk, Enrico, Norman, Markus ja Laura. Laev läks merele. Laevas läksid nad kõigepealt kohvikusse ja istusid seal hilise õhtuni. Tuul hakkas korraga tugevnema. Vihma hakkas sadama, lained läksid suureks ning laev hakkas kõikuma. Poisid jõudsid päästevestid selga panna ja päästepaati minna. Ka päästepaat kõikus ja Carl-Robert kukkus vette. Ta oskas hästi ujuda, aga lained olid väga suured. Carl-Robert ei suutnud enam ujuda ning ta lasi end lainel kanda tundmatus suunas. Korraga ärkas ta üksikul saarel. Carl-Robert tõusis püsti ja vaatas ringi. Ta läks süüa otsima. Lõpuks leidis ta õunu ja muid puuvilju. Ta oli mitu päeva saarel, aga ühtegi helikopterit ei olnud ikka näha. Mõne päeva pärast ta siiski nägi helikopterit. Et teda nähtaks, tegi Carl-Robert suure lõkke. Carl-Robert leiti üles, võeti helikopterile ja viidi koju. Järgmisel päeval läks ta kooli ja kõik rõõmustasid. Kui ta tagasi oli üksikult saarelt, siis ta rääkis oma loo, mis temaga seal saarel oli juhtunud.

KLASSIÕHTU

Katarina Adele Männik, 3T klass

Eile oli neljapäev. See päev oli superlahe – kohe räägin. Niisiis, eile tulin ma kooli, nagu tavaliselt, aga ainult et kella üheksaks. Meil oli inglise keel, kunst, matemaatika ja siis oligi juba teatriaeg! Käisime vaatamas Arabellat. Kooliga muidugi. Pärast seda hakkas meil klassiõhtu! Hakkasime mängima pikka nina. Minu paariline oli Victoria. Pärast mängu tulid poisid meie klassi. Siis tuli kõige naljakam koht. Diskor tuli tuppa. Ta tahtis teada, kuhu kõlarid panna. Mõned ütlesid, et meie klassi poole – mis oli muidugi vale. Siis läks ta õige klassi poole, mis oli poiste klass. Just siis, kui ta poiste klassi läks, hakkas juba möll peale. Kõik hakkasid tantsima ja hüppama. Algul mõned kartsid, aga pärast nad hüppasid samamoodi nagu teised. Vahepeal käisin enda klassis, et sealt „saunast“ korra välja saada. Pärast seda läksin koju. Esiteks oli hea ja värske õhk õues ja teiseks oli tore puhata.

KURI TERITAJA

Marion Kaldoja, 2T klass

Elas kord ammu kuri teritaja, kes kogu aeg teritas. Tal oli kolm sõpra: kuri kustukumm Kusti, käärid ja liim. Nad olid pliiatsite vastu hirmsad. Teritaja tahtis neid teritada, kuri kustukumm Kusti tahtis nende kirjutatud sõnu ära kustutada ja käärid lõigata. Liim tahtis sõnadele paberit peale liimida. Iga kord kui sõnad paberile tekkisid, tahtsid nad tegutsema hakata. Ükskord juhtus nii, et pinal, kus nad elasid, jäi kinni. Sõnad muudkui lekkisid paberile, aga kustukumm, käärid, liim ja teritaja ei pääsenud sõnade kallale. Nii saigi töö valmis. Ja pliiatsid olid õnnelikud!

KOLMANDA KLASSI POISID LUULETASID OMA EMAST

Kallis ema **MERIKE**,
oled väga kallike.
Oled ilus nagu päike,
aga ise olen väike.
Koristad maja kenasti,
aitaksin Sind meelsasti.

Kallis ema **KERSTI**,
korda teed mu vesti.
Sina oled ikka kena,
palun ära varja seda.
Ole ikka mulle toeks,
nagu minu mõtteid loeks.

Kallis ema **TRIIN**,
hea, et oled siin.
Aitad mind nii palju,
koos ka teeme nalju.
Oled imeline kokk,
ise olen maiasmokk.
Suhkrut süön ja kama joon,
kingituseks lilli toon.

Kallis ema **INNA**,
luba mulle kinno minna.
Ära ütle mulle „ei“,
siis mu tuju on okei!

Kallis tubli ema **KAJA**,
kui mul oleks abi vaja.
Sul on palju aru peas,
aitad mind ka igas veas.

MERJE minu kallis ema,
oled alati nii kena.
Mul koolitööd sa aitad teha,
ja tuba koristada.

Kallis ema **KADRIKE**,
oled väga kallike.
Ilma sinuta ei saa,
siin laias ilmas elada.

Kallis, kallis **MARIA**,
tahaks sulle lilli viia!
Ole ikka tubli, usin,
siis sul kingin suure musi!

Ema **ANU** kallis mulle,
tahan öelda tänu sulle.
Oled väga töökas
ja oled mulle toeks.

Klaverit mängiks ma tallegi,
paneks helisema kandlegi,
sulle, mu armas ema **ANNELY**!
Nii kallis ja hooliv ja kena!
Kes muu see on, kui tema,
Mu hea ja armastav ema.

LEIA TÄHTEDE HULGAST SÕNAD, MIS SUVEVAHEAJAL VÄGA OLULISED!

R	H	W	T	V	S	U	L	G	P	A	L	L	D	J	D
U	U	C	M	L	I	M	O	N	A	A	D	E	Q	A	J
L	L	K	M	A	T	K	M	B	O	N	N	C	K	L	F
L	A	D	K	S	A	S	E	R	A	E	F	E	R	G	F
U	U	G	J	I	U	S	R	R	E	O	J	E	L	R	T
I	L	R	K	U	L	V	I	S	K	R	G	A	I	A	I
S	U	I	F	O	O	I	E	K	U	A	N	M	I	T	R
U	P	L	D	F	J	K	L	P	A	J	A	B	V	A	I
D	I	L	S	F	U	E	B	L	U	M	W	R	A	S	T
O	D	I	A	K	T	N	E	H	L	H	O	R	L	O	A
T	U	P	J	Ä	Ä	T	I	S	V	T	K	O	O	O	M
P	Ä	I	K	E	S	E	P	Ö	L	E	T	U	S	J	M
V	Q	D	J	A	A	N	I	T	U	L	I	M	S	U	H
E	H	U	L	R	A	N	N	A	L	I	N	A	L	S	L
P	A	L	J	A	J	A	L	U	U	R	E	K	A	S	R
Õ	U	N	A	P	U	U	S	Õ	B	R	A	D	T	W	G

vikerkaar
soojus
jaanituli
liivaloss
päikesepõletus
rukkilill
rulluisud
õunapuu
laulupidu
tiritamm

suvepuhkus
sulgpall
rannalina
kukeseened
limonaad
maasikamoos
grillipidu
lastelaager
paljajalu
jalgratas

rand
sõbrad
onn
luurekas
jäätis
purjekad
meri
matk
telk
uni

PILTMÕISTATUS

Mis maja on pildil ja kuidas see hoone on seotud Tallinna Toomkooliga?

KAS TEAD VASTUSEID?

Tiritamm ootab piltmõistatuse ja ristsõna vastuseid **19. augustiks**. Vastusele lisa kindlasti oma nimi, sest lahendajate vahel loosime välja auhinnad.

Oma ristsõna vastuse saad seekord meieni toimetada kahel moel.

Tee lahendatud ristsõnast telefoniga pilt ja saada see meiliaadressil toimetus@toomkool.ee või teiseks, lõika ristsõna välja, pane ümbrikusse, kirjuta sellele Toimetus, Apteegi 3, Tallinn 10146, kleebi peale mark ja vii ümbrik posti.

Eelmise ristsõna õige vastuse eest sai auhinna **Joosep Rehepapp, P4 klass**.

Piltmõistatuse õiget vastust ei teadnud keegi (õige vastus: Tallinna toomkooli algne maja (Toom-Kooli 4), mida on esmakordselt mainitud 1319. Praegu asub seal Eesti Teatri- ja Muusikaakadeemia Lavakunstikool.

